

Çocuk ve Bahçe Kuşları

Aysel Banu YAVUZAL

Çocuk ve Bahçe Kuşları

Aysel Banu YAVUZAL

Büyük bahçeli küçük bir evde Sam adında bir çocuk yaşırdı. Sıcak açık kahverengi teni, kısa dalgalı siyah saçları ve iri koyu kahverengi gözleri vardı. Burnunun üzerinde birkaç çil dans ederdi ve hardal sarısı bir kapüşonlu sweatshirt ile kırmızı spor ayakkabılar giyerdi. Her sabah Sam, yıpranmış mavi defteri ve bir kalemle arka basamaklara oturur, bahçenin uyanışını izlerdi.

Bahçe capcanlı bir hayatla doluydu. Solucanlar toprakta kıvrılır, kelebekler çiçeklerin üzerinde süzülür, kuşlar daldan dala konardı. Sam'in özel bir yere gitmesine gerek yoktu. Sadece hareketsiz oturup izlerdi. Öğretmeni Bayan Patel sınıfa, 'Doğa her yerde, yeter ki bakın,' demişti. Sam her gün bakardı.

Bir sabah, parlak turuncu-kırmızı göğüslü tombul bir kuş bahçe yoluna atladı. Başını yana eğdi ve doğrudan Sam'e baktı. 'Merhaba,' diye fısıldadı Sam. Kuş uçup gitmedi. Resmi çizilsin ister gibi alçak bir dala kondu. Sam mavi defterini açtı ve cesur, neşeli kızılgerdanı çizmeye başladı.

Sam fark ettięi her řeyi yazdı. Kızılgerdanın göęsü küçük bir gün batımı gibiydi. Sırtı yumuşak kahverengi, koyu yuvarlak gözleri tetikteydi. Berrak, tatlı bir şarkı söyledi. Sam kızılgerdanı renkli kalemleriyle çizdi ve yazdı: 'Kızılgerdan: turuncu göęsü, kahverengi sırt, sabahları şarkı söyler.' İlk sayfasına gülümsedi.

Ertesi gün minik bir kuş bahçeye daldı. Gökyüzü mavisi bir başlığı, beyaz yanakları ve sarı bir karnı vardı. Bir dalda baş aşağı asılıp küçük bir akrobat gibi sallandı. Sam güldü. 'Sen bir mavi baştankarasın!' dedi. Mavi başlığı, sarı karnı ve siyah göz çizgisini hemen çizdi. Kuş bu ilgiden hoşlanmış gibiydi.

Sam izlemeye ve çizmeye devam etti. Mavi baştankaranın ayçekirdeğini sevdiğini, kızilgerdanın ise kuş banyosunda yıkanmayı sevdiğini öğrendi. Her gün defterine yeni sayfalar ekledi. Şarkılarını kıvrımlar ve noktalarla yazdı: kızilgerdan için 'Cik-cik', mavi baştankara için 'Ciik-ciik-ciik'. Defteri kalınlaştıkça renklendi.

Sam'in küçük kız kardeři, 'Neden bütün gün kuřları izliyorsun?' diye sordu. Sam gülümsedi. 'Çünkü onlar hep ilginç bir şeyler yapıyor,' dedi. 'Ben de bunları hatırlamak istiyorum.' Kız kardeşine kıvılgıdanın olduđu sayfayı gösterdi. 'Görüyor musun, göğsü parlak bir düğme gibi?' Kız kardeři başını salladı ve yanına oturup izledi.

Kısa süre sonra Sam kuşların alışkanlıklarını biliyordu. Kızılgerdan okuldan önce, erkenden gelirdi. Mavi baştankara öğle yemeğinden sonra ziyaret ederdi. Bazen bir karatavuk, bir kez de bir serçe onlara katılırdı. Sam her biri hakkında yazdı. Nasıl uçtuklarını göstermek için oklar, en sevdikleri yerlerin etrafına daireler çizdi. Yıpranmış mavi defteri bir hazineye dönüşüyordu.

Sam okulda defterini sırasında saklardı. Bir gün Bayan Patel onu bir sayfaya t y eklerken g rd . 'Orada ne var, Sam?' diye sordu. Sam defteri g sterdi. Bayan Patel'in g m   g zl klerinin ardındaki sevecen g zleri kocaman a ıldı. 'Bu harika!' dedi. 'Bakabilir miyim?' Sam gururla ba ını salladı.

Bayan Patel sayfaları yavaşça çevirdi. Kızılgerdanın turuncu göğsünü, mavi baştankaranın sarı karnını ve özenli notları gördü. 'Gerçek bir kuş rehberi yapmışsın,' dedi. 'Okuma köşemize koysak olur mu? Böylece herkes keyifle bakabilir.' Sam'in içi sevinçle doldu. 'Evet, lütfen!' dedi.

Bayan Patel mavi defteri okuma köşesindeki özel bir standı yerleştirdi. Hatta küçük bir tabela bile ekledi: 'Sam'in Bahçe Kuşları.' Başta Sam utandı. Ama kısa süre sonra sınıf arkadaşları etrafına toplandı. 'Mavi baştankaraya bakın!' dedi biri. 'Kızılgerdanın göğsü neden kırmızı?' diye sordu bir başkası. Sam her soruyu gülümseyerek yanıtladı.

Defter sınıfın en sevilen kitabı oldu. Çocuklar sessiz zamanlarda sırayla okuyup inceledi. Çizimleri gösterip kuş şarkılarını taklit etmeye çalıştılar. Bazıları, 'Ben de bahçemde kuşları izleyeceğim!' dedi. Sam herkese günlük doğanın ilgiyi hak ettiğini gösterdi. 'Uzaklara gitmenize gerek yok,' dedi onlara. 'Kuşlar bekliyor.'

Bayan Patel, Sam'i defterini bütün sınıfla paylaşmaya davet etti. Sam defterini tutarak ayağa kalktı. Kızılgerdanın sayfasını açtı. 'Bu kızılgerdan,' dedi. 'Cesur ve neşeli.' Mavi baştankaranın sayfasını açtı. 'Bu da baş aşağı asılıyor.' Sınıf arkadaşları alkışladı. Sam sessizce gurur duydu. Yüzü kızardı ama gülümsemeye devam etti.

Ondan sonra Sam'in arkadaşları kendi doğa defterlerini yapmaya başladı. Güvercinler, sincaplar, hatta böcekler çizdiler. Sam kuşları tanımalarına ve şarkılarını yazmalarına yardım etti. Okuma köşesinde artık çocukların yaptığı doğa kitaplarıyla dolu bir raf vardı. Sam'in mavi defteri tam ortada duruyordu; yıpranmış ve çok sevilmiş.

Sam hâlâ her sabah arka basamaklara oturuyor. Kızılgerdan hâlâ geliyor, mavi baştankara hâlâ baş aşağı asılıyor. Ama artık Sam'in yanında daha çok kişi var. Bazen bir sınıf arkadaşı elinde defteriyle ona katılıyor. Sessizce izleyip yazıyorlar. Sam sevdiğin şeyi paylaşmanın onu daha da güzelleştirdiğini öğrendi. Bahçe kuşları da sanki biraz daha yüksek sesle şarkı söylüyor.

Yani harika bir şey bulmak için uzaklara gitmeniz gerektiğini düşünürseniz, Sam'i ve bahçe kuşlarını hatırlayın. Pencerenizden dışarı bakın. Bir cik sesi ya da kanat çırpışı dinleyin. Bir kalem ve bir defter alın. Kendi bahçenizdeki kuşlar fark edilmeyi ve keyifle izlenmeyi bekliyor. Günlük doğa sizin ilginizi de hak ediyor.